

CUVÂNT DE ADIO PENTRU GRIGORE VIERU

*Acad. Gheorghe DUCA,
președintele A.Ș.M.*

Îndoliată familie VIERU!
Dragi compatrioți!
Frați creștini!

De trei zile-ncoace... jalea și durerea a cuprins acest pământ. Găsim greu cuvintele ca să exprimăm dramatica și irecuperabila pierdere a poetului atins de geniu – Grigore VIERU. Cuvintele parcă nu ne mai ascultă, plâng și ele după maestrul Vieru, intuind faptul că au pierdut un rafinat și aristocrat mânăitor de verbe, rime și sensuri adânci. Milioane de oameni din Moldova, România și de pretutindeni, pentru care poetul Grigore Vieru a fost ca un Apostol al Cuvântului și Adevărului, se află astăzi în doliu. Plânge iarba din curtea de la Pererâta, plânge piatra de pe mormântul Mamei, plâng albinuțele de la grădinițele de copii, plâng doinele și baladele străbune...

Personalitatea lui nu poate fi concepută altfel decât ca un Dar Ceresc, pe care ni l-a dat Dumnezeu anume nouă și anume la timpul potrivit. Dumnezeu l-a născut printre noi ca să ne putem vedea sufletul, arătându-ne prin opera Poetului ce izvor curat și puternic este Cuvântul, atunci când este scris cu talent și iubire. Grigore Vieru a fost și Rege, și slugă a Cuvântului, de aceea și-a pus toată viața, tot sufletul în slujba limbii. Or, anume acesta a fost Crezul lui suprem. Țin să amintesc aici Testamentul său **Limba română – oastea noastră națională**, pe care Grigore Vieru l-a dat citirii la 30 august 2007, cu prilejul conferirii titlului de Doctor Honoris Causa al Academiei de Științe a Moldovei.

Devenind clasic în timpul vieții, Grigore Vieru este o figură emblematică a neamului nostru, dar și a literaturii secolului XX. Rar se întâmplă ca un scriitor să devină, în timpul vieții, atât de popular, atât de iubit de la țaran până la academician, precum a fost distinsul poet Grigore Vieru! Poporul nostru l-a NEMURIT în viață, considerându-l la propriu și la figurat Scriitorul Poporului.

În semn de aleasă prețuire pentru opera Poetului, Academia de Științe a decis instituirea *Premiului nominal Grigore Vieru*, pe care-l va acorda în fiecare an pentru cele mai valoroase cercetări în domeniul filologiei și literaturii. Țin să aduc la cunoștință că în aceste clipe și în aula Academiei Române se desfășoară o ceremonie consacrată trecerii la Domnul a academicianului Grigore Vieru.

Una dintre cugetările lui Grigore Vieru sună în felul următor: „Acesta e soarele, - spunem copiilor și nimeni nu întreabă: „De ce?”. Parafrazând, vom spune: „Acesta e Grigore Vieru și nimeni nu se va întreba: „Cine-i?”

Marele nostru Poet Național, Grigore Vieru, este un fenomen, care emană veșnic lumină spirituală, simplu ca sufletul la suprafață și complex în profunzime. Sunt sigur, creația lui va dăinui în veci. Mă închin în fața memoriei lui și-l rog să mă ierte, dacă i-am greșit cu ceva...

Adio, Grigore Vieru! Vă veți revedea în sfârșit cu prietenii dumneavoastră de suflet – Doina și Ion Aldea-Teodorovici, Nicolae Sulac, Emil Loteanu, Ion Vatamanu, Gheorghe Vodă, Mihai Dolgan și alți frați scumpi și nouă. Acolo, maestre, vă așteaptă și Mihai EMINESCU, atât de venerat de dumneavoastră, deasupra cărților căruia vi s-au stins ochii...

De-acum înainte, cu trecerea în lumea celor Drepti, a început „mișcarea în infinit” a lui Grigore Vieru, ca să mai folosesc o metaforă a poetului.

Dumnezeu să-l odihnească în pace.

*Rostit la mitingul de doliu din
Cimitirul Central din Chișinău,
20 ianuarie 2009*

Raisa ȚĂBĂRNĂ

RUGA PENTRU POET

Pentru Grigore Vieru la 70 ani

Doamne, nu usca lacrima pe fața Poetului,
Ci las-o să curgă curățătoare,
Să ne pătrundem de măreția Profetului
Și de taina simțurilor înălțătoare.

Doamne, nu șterge culorile acestui
Frumos Curcubeu,
Ci lasă-l așa proptit în ceruri,
Să ne pătrundem de strălucirea Poetului-zeu
Și a slovelor pline de adevăruri.

Doamne, nu arunca pe umerii mamei
cămașa uitării,
Ci las-o să stea lângă noi iubitoare,
Să-nvățăm de la ea rugăciunea-nchinării
În fața a tot, ce trăiește sub Soare.

Doamne, nu-nchide cartea Poetului cu nepăsare,
Ci las-o deschisă pentru Copiii mei,
Să se pătrundă de-nțelepciunea atotștiutoare
Și de Iubirea din ochii tăi.

**(Raisa Țăbărnă, medic-psiholog, autoare de
poezii. Cartea *Nostalgie*. Chișinău 2007)**